

NEHİR VE ÖLÜM (*) / Bedr Şâkir es-Seyyâb
Çev. Musa Yıldız

Bedr Şâkir es-Seyyâb: 1927 yılında Irak'ta doğdu. Aktif politikaya atılmadan önce bir süre öğretmenlik yaptı. Şiirleri içerik olarak günümüz Arap dünyasının politikasını yansıtmakla birlikte genelde değişiklik gösterir. Serbest şiir akımının öncüleri arasında saygın bir yeri vardır. Uzun süren bir hastalık döneminden sonra 1964 yılında genç yaşta Londra'da hayata veda etti.

Buveyb...

Buveyb...

Bir kulenin çanları kayboldu denizin dibinde.

Su testide, gün batımı ağaçta,

Testiler çanları sızdırıyor yağmurdan,

Kristali bir iniltinin içinde eriyor.

"Buveyb... Ey Buveyb!"

Kanımda senin hasretin kararır

Ey Buveyb!

Ey yağmur gibi hüznü nehrim

Koşabilsem karanlıklar içinde

Yumruklarımı sıksam

Bütün bir yılın özlemini taşıyarak her parmakta,

Sanki adaklar taşıyorum sana

Buğday ve çiçeklerden

Tepelerin göbek bağından sarksam

Göz ucuyla bakmak için aya

Kıyılarına dalan ve gölgeler eken

Sepetleri dolduran

Su, balıklar ve çiçekle.

Sana dalmak istiyorum, ayı izleyerek

Duymak, dibine ulaşan çakıl taşlarını,
Ağaçtaki binlerce kuşun ötüşünü,
Bir orman mısın gözyaşlarından, yoksa bir nehir mi?
Sabahleyin balık uyur mu seherde?
Bu yıldızlar hâlâ beklemedeler mi?
Binlerce iğneyi ipekle işleyen,
Sen ey Buveyb...
Sana dalsam toplansam deniz kabuğunu
Ondan bir ev yapsam kendime,
Işık saçan suların ve ağaçların yeşilliğini,
Yıldızları ve ayı sulayan
Adalarla birlikte koşsam sana, gitsek denize
Ölüm: Çocukları büyüleyen garip bir dünya
Ve onun gizli kapısı sende, ey Buveyb..

Buveyb! Ey Buveyb,
Yirmi yıl geçti, her yılı bir çağ.
Ve bugün karanlık çökerken,
Uzanırken yatağa uyumadan,
Kulak kabartırken vicdanıma: Sehere açılan,

Kulak verirken dallara, kuşlara ve meyvelere,
Kanlar ve gözyaşları hissediyorum yağmur gibi
Hüzün dünyasından dökülen:
Damarlarımda ölümlerin çanları, tınıyı titreten,
Ve kanımda bir özlem kararır
Ölümün karnı yardığı bir kurşuna
Göğsümün derinliklerine doğru
Cehennem gibi kemikler tutuşur

Kanımda boğulsam dibe doğru
Yüklenmek için yükü, insanla
Can versem hayata
Bir zaferdir ölümüm!

(*) Mustafa Bedevî'nin Muhtârât mine'ş-Şi'ri'l-'Arabiyyi'l-Hadîs kitabından alınarak Arapça aslından Türkçeye çevrilmiştir.